

børnene. Det er det, der er de reelle børnepolitiske efterlysninger, og ikke det her.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Anders Samuelsen, går jeg ud fra, som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre er imod forslaget her.

Forslaget forpligter kommunen til at yde præcis den samme økonomi pr. barn som i kommunens institutioner. Det er et beløb, som givetvis vil være stigende, hvis der passes mange børn i privat regi, fordi gennemsnitsomkostningen så stiger hos kommunen på grund af tab af stordriftsfordele. Det gør det næsten umuligt for kommunen at tage ansvaret for kapaciteten. Hvis andre skulle være bedre end kommunen til at drive institutioner, så kunne driften bringes i udbud.

Lovforslaget skal skabe et marked for egentlige private institutioner skabt med henblik på at tjene penge på børnepasningen, det vil sige en ny type af konkurrence mod de private institutioner, der findes i dag, f.eks. menighedsplejens børnehaver, der typisk har driftsoverenskomst med kommunen.

Der er heller ikke tale om en parallel til friskoleområdet, hvor midlerne netop skal gå til skoleformål og ikke til noget andet. Hvis man kan drive institutioner på samme eller højere kvalitetsniveau for midler svarende til dem, som kommunen bruger, bør det komme skatteyderne eller de betalende forældre til gode, ikke en privat investor.

Det er heller ikke friskoleparallelt, da private institutioner skal følge alle love og regler, herunder de såkaldte pædagogiske læreplaner. Man kan altså *ikke* lave børnehaver med egen afvigende pædagogik, hvilket er en af grundtankerne bag friskoletankegangen.

Kl. 20.00

Frit valg af klubber m.v. må være blevet overflødig, efter at forslaget om frit skolevalg over kommunegrænser ikke kan gennemføres.

Så vil jeg til sidst sige, at kommunen kan varetage administrationen af privat pasning, og det synes vi sådan set er godt. Men det er ikke godt nok til, at vi kan støtte forslaget. Derfor er Det Radikale Venstre imod.

Line Barfod (EL):

Nogle gange har jeg haft den overvejelse, om Socialministeriet prøver på at slå en ny rekord i at

være dem, der giver de korteste høringsfrister. Jeg synes simpelt hen, det er fuldstændig uantageligt, at man på noget så afgørende giver 5 dages høringsfrist til de organisationer, der skal svare. Det har intet med lovkvalitet at gøre. Og jeg synes, at de hørings svar, vi har fået på trods af den alt for korte høringsfrist, er imponerende.

Men det kan jo også være, at baggrunden for den korte høringsfrist er, at socialministeren ved, at det er en dårlig sag for ministeren. Det er ikke, fordi der er noget stort folkekrav fra børnefamilier eller andre om, at vi nu skal til at have profitbørnehaver. De eneste, der kan have en interesse i at få profitbørnehaver, er ISS og andre, der gerne vil have lov til at tjene penge på børnepasningen.

Det her med, at vi skal have bredde, har vi jo allerede mulighed for i dag, og vi risikerer med det her forslag, at det går stik modsat, nemlig at nogle af de private firmaer vil kunne udkonkurere en række af de selvejende institutioner, menighedsbørnehaver og meget andet, som vi har i dag, og som netop i dag er med til at sikre en bredde i pædagogik og meget andet, men som jo ikke kan hamle op med den pengekasse, ISS har.

Hvis man ser på, hvordan det er gået på andre områder, når der er nogen, der går ind med en stor pengekasse og ønsker at sætte sig på det – jeg kan bare nævne Arla på mælkeområdet – så er det ikke ligefrem, fordi det giver en bredde i udbuddet, og vi er nervøse for, at det samme vil kunne gøre sig gældende på børneområdet.

Vi er fuldstændig imod, at man nu åbner for, at børn fremover, når de går hjemmefra om morgenen, ikke kan sige: Jeg skal i fritteren i dag. Nej, så vil de i stedet sige: Jeg skal i profiterren i dag. Den måde synes vi ikke vi skal indrette samfundet på.

Dertil kommer, at et af de store problemer, vi har i velfærdssamfundet, er sammenhængskraften. Det er det, at vi omgås hinanden på tværs af forskellig social baggrund. Der spiller vores daginstitutioner en afgørende rolle. Det, at så stor en del af befolkningen i så mange år har lært hinanden at kende i daginstitutionerne, har stor betydning. Tilsvarende på skoleområdet, hvor vi nu hører advarsler fra forskere om, at det er ved at gå galt. Polariseringen stiger og stiger i vores samfund, bl.a. fordi vi bolig mæssigt bor så adskilt.

Den udvikling ønsker regeringen altså at forstærke, ved at vi nu, allerede fra børnene er helt små, skal have en opdeling. Der er jo ingen tvivl om, at alle de forældre, der er velfungerende og